

Classic II heet het programma waarmee de muzikale clown Jango Edwards zijn vijftienjarige verblijf in Nederland viert. Elke voorstelling doet hij weer een andere greep uit zijn inmiddels uiterst omvangrijke repertoire van vierhonderd sketches en honderd popsongs. „Zelfs mijn band weet nooit wat er gaat gebeuren”, zegt de clown met de lange haren, die één grote verandering in zijn leven meer dan voldoende vindt. „Ik groei alleen nog maar in mijn kunst”.

Eric van der velden

AMSTELVEEN — „Ik moet opepen”. Natuurlijk, dat antwoord viel van Jango Edwards (8) te verwachten op de vraag nu een beetje Nederlands heeft leren spreken. Nee, dus. Logisch ook, volgens deze in Amerika geboren en getogen clown, want meer dan drie-wart van de optredens geeft hij buiten de Nederlandse grenzen: „Amsterdam beschouw ik als een uitvalbasis”.

Een kleine correctie is misschien op zijn plaats: Amstelveen om precies te zijn, en om nog exacter te wezen: een door-nieuw ingerichte rijtjeswoning in een nieuwbouwwijk. Van boven komen de geluiden van een baby, en beneden liggen op de vloer de spelletjes van zijn al wat oudere zoon keurig opgepeld. Zijn eveneens zeer Amerikaanse vrouw krijgt een

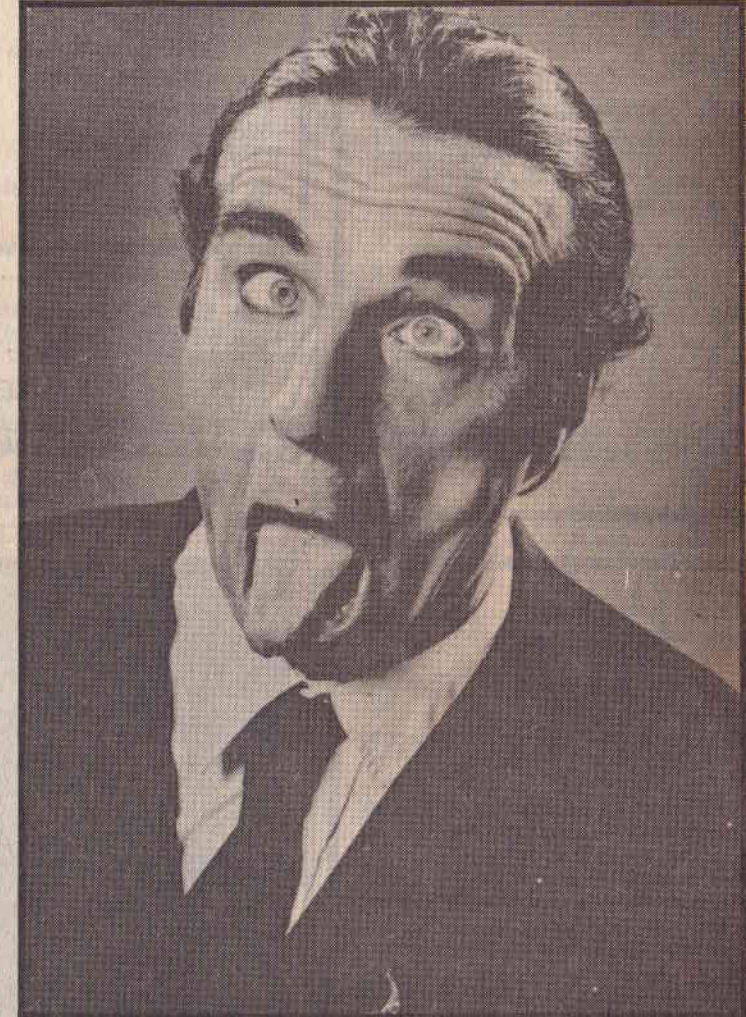
Griekenland hadden. Open tickets lagen klaar, en ze moesten maar zeggen hoeveel ze voor een optreden wilden krijgen. „Tweeduizend gulden?’, herhaalde ik, 'Prima. Nee, weet je wat: we maken er het dubbele van'. Heerlijk, ik speel graag voor Sinterklaas. Maar dat geld van Griekenland kwam dus nooit. Moeilijkheden in het parlement, ofzo. Je kunt je zeker wel voorstellen in wat voor een positie ik terecht kwam”.

„Ik ben een erg gelukkig mens”, stelt Jango Edwards op een toon die geen tegenspraak duldt, „Anders zou ik dit vak ook niet meer kunnen uitoefenen. In Kopenhagen heb ik de grote Russische clown Popov zien optreden. Wat er precies aan de hand was, wist ik niet, maar je voelde die avond dat hij niet gelukkig was. Voor mij was hij toen clown af. Heel triest om dat te zien. Niets is pathetischer als een clown, die geen levensvreugde meer kent”.

Foto: Kees Tabak

JANGO EDWARDS ANNO 1985

JANGO EDWARDS ANNO 1987